

Crítica clàssica

Xavier Cester

Beethoven amb cor

Missa solemnis

Director: Ondrej Kukal
Festival Torroella de Mongri, 8 agost

Al bell mig de l'Himàlaia de la literatura simfònic-coral trobem un cim com la *Missa solemnis* de Beethoven, el veritable K2 de la carena, magnífic i perillós, apte només per als alpinistes més preparats i intrèpids,

capaços de superar sense perdre la vida els múltiples esculls d'una escriptura vocal al límit de l'impossible. I l'aventura es compli quan les contingències no són favorables.

Aquesta no és una obra propícia a l'aire lliure, i més en una plaça de la Vila de Torroella d'acústica plana i seca, perjudicial sobretot per a una Orquestra de

El Filharmònic de Praga és un cor excepcional, com no en tenim aquí

Cambrà de Praga que va veure el seu so despulat de la forma més crua. A més, una insistent ventada va dificultar la tasca dels intèrprets i va amoïnar uns espectadors temerosos

que tot plegat no sortís volant. No hi va haver motius per al neguit musical, ja que les forces txeques van exhibir una impertorbable professionalitat al servei d'una partitura de comovedora espiritualitat humanista (el líric Benedictus amb un aquí accidentat solo de violí, els insistents precis de pau de l'Agnus Dei).

Si se'ns permet la broma fàcil, a la direcció d'Ondrej Kukal li va faltar mà esquerra, bàsicament perquè la tenia ocupada aguantant la partitura. Conscient que les circumstàncies no permetien excessives floritures, Kukal va anar per feina amb resultats prou notables. El van acompanyar en l'ascensió un compacte quartet de solistes (destaquem la veu

penetrant del tenor Jaroslav Brezina) i, sobretot, un cor excepcional com el Filharmònic de Praga: so ple i conjuntat i tècnica superlativa capaç de superar sense despenjar-se els paranyes que els posa Beethoven; en resum, un perfecte exemple de la mena de cor professional que no tenim a Catalunya. I sense formacions així, no es pot fer el cim.